

„Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te föléd!”

Oroszországban, a gyülekezetünkben, az elmúlt hónapokban alkalommal ismét sok-sok alkalomban részesülhettünk, mert szombatunk szombatjára hűvös vendégprédikátor hirdette az Igét. Az egymástól féltékeny megismerkedett gyűlölyűen egybecsengtek, a Szentlélek csodálatos ártatlanságát fűzte őket hallgatásig szíjára.

Február 23-án Szilveszteri Józsefet, az Adventista Teológiai Főiskola igazgatóját hallgathattuk meg. Ázénének témája a Zsidókhoz írt levél negyedik része volt, melyben tájékoztató is szóba kerül (1) a nyugalom, amellyel Isten teremtő munkáját kímélő megnyugvásra utal, (2) az igazságot, mely a zsidó népért a pusztai vándorlás utján az (3) a szombat nyugalma, amelybe Jézus vezet be minket, ha hitünk meg nem rendül. A szombat ajándéka mindannyiunkat vár, amire másoknak kell lennünk. Nem szabad könnyelműen elköszönnünk, ahogy azt egykor a zsidó nép tette. Éljünk úgy, hogy valaki a hitlenségnek ugyanazon példájára ne essék" (Zsidó 4:11). Izrael népének példáján okulnunk kell, erőfeszítést kell tennünk, hinnünk kell a szombatnap nyugalmaiban, megtartás erejében.

Március 2-án Csongrádi István testvér prédikált, aki a '70-es években szolgált gyülekezetünkben Oroszországban kárpótlási lelkészeként. Ő az isteni elhívásra hivatott fel figyelmünket: "Én pedig válasszotok nemzetséget, királyi papságot, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a szentlélekből az ő csodálatos világgosszágára hűvös el titeket" (1Pt 2:9). A prédikátor hangsúlyozta felelősségünket elveszendő embereinkért. A nagy misszióparancs szellemében lélekmentő keresztyének kell válnunk. Az elhívás ajándékára úgy lehetünk mások igazán, ha hirdetjük az evangéliumot, az evangéliumot. Az emberek problémáira vigaszt, megoldást egyedül a hűvös angyali ázén adhat. Hirdetés személynél kapcsolatfelvétellel végezhetjük, ha ázénnyel fordulunk embereinkhez, s így mutatjuk fel számukra Krisztust. Ha Jézus igazán szeretjük, ázénnyel Istenünk lesz a mások ázénnyel tőlünk munkálkodás.

Március 9-én Stuber György lelkész prédikált, aki a '70-es években volt gyülekezetünk lelkésze. Mt 19:30 ázénnyel ki szíjunkra: "Sok első pedig lesznek utolsó sok utolsók első." Ázénnyel a legfontosabb feltétel a krisztusi lelkület. Jézus szeretetét, alázatosságát kell tájékoztatnunk. A lelkész utalt David bűnbánati imájára, a vámszedő imájára, a szeretet himnuszára. Gondolatborsztó kérdéssel zárt a dőlőtti ázénnyel: Vajon van-e bennünk krisztusi szeretet?

A dőlőtti gondolatok ugyancsak kérdéssel indult: Mit szíjünk Isten? Meg kell vizsgálnunk magunkat, vajon hasonlítunk-e Jézusra, kiábrázolódnak-e bennünk az Ő jellemvonásai. Ha ezt el akarjuk érni, jellemezze ázénnyel a tájékoztató bűnbánat, a folyamatos igetanyozás. Az ázénnyel a hűvös, kegyelmi erő, teremtő hatalom ázénnyel. Ha az Urat keressük, ha neki szenteljük ázénnyel, csodálatos igazságot részesülhetünk: Éljünk úgy, hogy helyet

készítsek nálatok. Ám ha majd elmegyek
Azs helyet készítek nálatok, ismét eljövök Ás magamhoz veszek titeket; hogy ahol
An vagyok, ti is ott legyetek" (Jn 14:2).

Szilvási

Jászsef a hit fontosságát emelte ki, Csongrádi István a mások átvételét vala

munka fontosságára hívta fel a figyelmet, Stuber

György pedig a krisztusi lelkület kimunkálását hangsúlyozta. Mind a hárman

a krisztusi életvezetés egy-egy vetületéről szóltak, megmutatva, mit vár el

Isten tőlünk, hogyan készíthetünk fel másokat az Ő második eljövételére.

Á

S.

A.